

мисълъ. Майката Дража, прибрала при себе си въ метоха четиритъ си дъщери, се загрижила съ непосиленъ трудъ по чужди врата да отхрани децата си и да имъ даде потребното килийно образование въ селското училище.

Презъ 1871 г. бащата билъ ржкоположенъ монахъ подъ име *Методий*. Съ свои сръдства и съ селски помощи той купилъ една нива въ горния край на селото и построилъ доста широка и дълга сграда, като начало на девически манастиръ. Въ сградата били отдѣлени нѣколко килии, въ които поотдѣлно се настаняватъ майката и дъщеритъ, по примѣра на добритъ жеңски обители. Нуждитъ наложили бащата да се премѣсти отъ мжжкия манастиръ въ новата сграда: заелъ отдѣлна килия и започналъ да управлява новото общежитие като икономъ.

Заслужава да се кажатъ нѣколко думи за челядъта на монаха Методий. Въ мирския си животъ Минчо има следния животописъ. Синъ на буденъ и деятеленъ свещеникъ *Райко*, Минчо, роденъ въ 1825 г., ималъ възможностъ да шета около църквата, гдето служелъ баща му до 1856 година, презъ която се и поминалъ. Минчо билъ вече жеженъ, но църквата го привличала и вълнувала неговата чувствителна душа. Съпругата на Минча, Дража, била развита и способна жена. Първиятъ имъ синъ *Райко* се родилъ въ 1840 г. Още като дете Райко се отличавалъ съ своята любознателностъ и своя приятенъ гласъ. На 13-та си година той билъ даденъ прислужникъ въ мжжкия манастиръ, гдето училъ четмо, писмо, църковенъ редъ и пѣние. Къмъ 15-та си година Райко напусналъ манастира и се премѣстилъ, като послушникъ и пѣвецъ, въ Плаковския манастиръ „Св. Илия“. Послушността и хубавото пѣние спечелили любовта на манастирскитъ братя и на игумена му *Софроний*. На 20-та си година Райко билъ подстриженъ за монахъ съ име *Романъ*. Къмъ 1868 г. той вече билъ дяконъ, учителъ по пѣние въ Плаковското манастирско училище и пѣвецъ въ църквата. Презъ тази година пристигнала една комисия отъ Търновската митрополия да преглежда смѣткитъ на игумена *Софроний*, който строилъ нова църква и нова грамадна манастирска сграда. Председателътъ на комисията, търновскиятъ прочутъ учител, пѣвецъ и общественикъ *Никола Златарски* (баща на професоръ Д-ръ В. Златарски), много одобрилъ пѣнието на дякона Романа и обичалъ да го слуша. При Романа идвали послушници и отъ другитъ села (Церова Кория, Мариино, Плаково) да учатъ Псалтикия. За това свидетелствува *Иванъ Церовски* (Вж. Историята на Кжпиновския манастиръ по нататъкъ).

Вториятъ синъ на Минча, *Недѣлко*, сжщо билъ подстриганъ въ Присовския манастиръ, ала той не одържалъ завета на баща си. По-сетне напусналъ манастира, хвърлилъ